

4.

Til Landstingets Udvalg for midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

Undertegnede Repræsentation for en Række nordsjællandske Kommuner i Københavns Nærhed vil gerne have Lov til at fremsætte nedenstaaende Betragtninger for det høje Udvalg.

Erhvervsskattens Princip har stedse forekommet os uretfærdigt, og det kan derfor ikke undre, at den Udvidelse, der nu er foreslaaet, har virket i høj Grad opskræmmende. Udsættten til, at Landkommunernes Indtægter i disse strenge Tider skulde blive Genstand for en saa kraftig Beskæring, som den her foreslaaede Udvidelse af Erhvervsskatteomraadet vil medføre, har gjort Kommunerne meget betænkelige, fordi man vil miste en betydelig Del af sin Skat, noget, der vil ramme særlig haardt dér, hvor Udflytning fra de store Byer er blevet almindelig. Udvidelsen vil medføre, at de Skatteydere, for hvem Kommunen er Opholds- og Erhvervskommune, vil komme til at betale for de Skatteydere, for hvem den alene er Opholdskommune, og vi skal her pege paa, at Storbyens Nærhed bevirker, at der hos de erhvervsdrivende i Landkommunen ikke kan skabes nogen større Skatteevne, fordi Storbyen suger Næringen til sig, bl. a. paa den Maade, at dens forretningsdrivende betragter vore Kommuner som deres Opland og bringer Varer lige til Døren.

De Ligningsprocenter, som Landkommunerne officielt opføres med, giver ikke noget retfærdigt Billede af de Beløb, hvormed Skatten faktisk beregnes. Gennem Anvendelsen af Kildebeskatning og Tillæg efter Formue og Lejlighed bliver der i Virkeligheden Tale om en adskillig højere Procent, hvilket nedenstaaende Eksempel let kan bevise:

En erhvervsdrivende i København bor i Birkerød. Hans aarlige Indtægt er 10,000 Kr., og hans Formue, der anvendes i hans Forretning, er 100,000 Kr. Københavns Skatteprocent er 5,44, og da Erhvervsskatten opkræves med to Trediedele, betaler han til Erhvervskommunen 363 Kr. I Birkerød er Ligningsprocenten 3,3, men inden Beregningen foretages, vil Frederiksborg Amts Skattevedtægt, der benytter Kildebeskatning, være at bringe til Anvendelse. Vedtægten siger, at er Forretningens Udbytte fremkommet ved en Samvirken mellem Kapital og Arbejde, bliver 4 pCt. af den i Virksomheden indestaaende Kapital at beskatte med Kapitaltillæg, der er 50 pCt., altsaa forhøjes hans Indtægt med 2,000 Kr., saaledes at den udgør 12,000 Kr. Dette Beløb forhøjes yderligere med 25 pCt. efter Formue og Lejlighed, saaledes at Manden kommer til at betale Skat af i alt 15,000 Kr., og 3,3 pCt. heraf udgør 495 Kr. Dette Beløb sammenlagt med de 363 Kr. udgør 858 Kr., men da der ikke maa betales mere i samlet Skat, end om der var betalt fuld Skat til København i Stedet for to Trediedele, altsaa 544 Kr., saa vil Birkerød have at tilbagebetale 314 Kr., og denne Kommune vil saa i samlet Skat kun faa 181 Kr. i Stedet for de 495 Kr., som var paalignet. At dette Forhold er ubilligt og uretfærdigt, behøver neppe nogen nærmere Paavisning. De i Øjeblikket velstillede Kommuner vil ikke straks spore Virkningen af Udvidelsen, men skulde en Forhøjelse af Skatteprocenten senere vise sig nødvendig, vil denne jo paa Forhaand være begrænset af Erhvervskommunens Ret til at tage først. Saafremt en Fradragssum bestemmes, skal vi tillade os at henstille, at Beløbet sættes væsentlig højere end de nu foreslaaede 2,500 Kr.

Men de velstillede Kommuner udgør kun et Mindretal, de mindre velstillede langt de fleste, og gives der Byerne en Ret til i disse trange Tider at gøre et dybt Greb i Landkommunernes Kasser, vil mange Landkommuner blive meget ugunstigt